ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาศิลปะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนเขาแดงกุศลวิทยา อำเภอสะบ้าย้อย จังหวัดสงขลา

FACTORS AFFECTING ACHIEVEMENT IN LEARNING ARTS OF JUNIOR HIGH SCHOOL STUDENTS OF KAODANGKUSONWITTAYA SCHOOL, SABA YOI DISTRICT, SONGKHLA PROVINCE

[1]เปล่งศักดิ์ แสงป้อม และ [2]เก็ตถวา บุญปราการ

[1]Plengsak Saengpom and [2]Kettawa Boonprakarn

มหาวิทยาลัยหาดใหญ่, ประเทศไทย

Liberal Arts, Hatyai University, Thailand

[1]Neungplengsaks@yahoo.com, [2]kettawa@hotmail.com,

Received: May 22, 2024; **Revised**: June 29, 2024; **Accepted**: August 30, 2024

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ปัจจัยจิตลักษณะภายในของผู้เรียนที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาศิลปะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น 2) ปัจจัยสภาพแวดล้อมที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาศิลปะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น วิธีดำเนินการวิจัยเป็นการวิจัยเชิงสำรวจ ประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนเขาแดงกุศลวิทยา จำนวน 116 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตร Yamane ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 90 คน ใช้วิธีการสุ่มอย่างง่ายในแต่ละชั้นเรียน ให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบสอบถามซึ่งผ่านการหาค่า IOC ได้เท่ากับ .67 ขึ้นไป ค่าความเชื่อมั่นได้ .84 วิเคราะห์ข้อมูลหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์หาค่าสถิติความเบ้ ความโด่ง และการแจกแจงปกติ พบว่าความเบ้ค่าความเบ้น่าจะไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ตัวแปรมีแนวโน้มของการแจกแจงเป็นโค้งปกติแบบตัวแปรเดียว ความโด่ง และหาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยการวิเคราะห์

---

[1] นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์และศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่

[2] ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร., สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์และศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่

ถดถอยพหุคูณแบบเป็นขั้นตอน (Stepwise multiple regression analysis) ผลการวิจัยพบว่า 1) ปัจจัยจิตลักษณะภายในของผู้เรียนมีเพียง 1 ปัจจัยนั่นคือปัจจัยด้านเจตคติที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาศิลปะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 2) ปัจจัยสภาพแวดล้อมมีเพียง 1 ปัจจัยนั่นคือด้านกิจกรรมการจัดการเรียนการสอนส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาศิลปะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ : ผลสัมฤทธิ์; วิชาศิลปะ; ปัจจัยที่ส่งผล

Abstract

The objectives of this research were to study 1) internal psychological factors of students that affect academic achievement in art subjects of junior school students; 2) environmental factors that affect students' academic achievement in art subjects of junior high school students. The research method was survey research. The population used in the research is junior high school students, Khao Daeng Kusonwittaya School had 116 students. The sample size was determined using the Yamane formula, resulting in a sample size of 90 people. Simple random sampling was used in each class. The sample group was asked to complete a questionnaire which obtained an IOC value of .67 or higher. The reliability was .84. Data were analyzed to find percentages, means, and standard deviations. Analysis of the skewness, kurtosis, and normal distribution statistics found that the skewness and kurtosis values should not be statistically significant. The variables tend to be distributed in a normal curve with univariate kurtosis. Factors affecting academic achievement were determined by stepwise multiple regression analysis. The results found that. 1) There is only one internal psychological factor of learners, that is, the attitude factor that affects the academic achievement in art subjects of junior high school students. Statistically significant at the .01 level. 2) There is only one environmental factor, that is, teaching and learning activities, which affects the academic achievement in art subjects of junior high school students. Statistically significant at the .05 level.

Keywords: Achievement, Arts subject, Factors Affecting

บทนำ

กิจกรรมการจัดการเรียนการสอนในทางศิลปะช่วยพัฒนาผู้เรียนทั้งด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ สังคมและนำไปสู่การส่งเสริมพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดความเชื่อมั่นในตัวผู้เรียนเองในการศึกษาต่อหรือประกอบอาชีพได้ ตลอดจนเพื่อเป็นการพัฒนาทักษะความสามารถการเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุด โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รายวิชาศิลปะ จากการวัดพฤติกรรมทางการเรียน เป็นปัจจัยสำคัญที่สามารถบ่งบอกถึงแนวโน้มการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ทักษะการเรียนรู้วิชาศิลปะจะส่งผลโดยตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนโดยตรง (ชายไทย วงค์จรัส, 2561,น.1-3)

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นตัวแสดงถึงความสำเร็จของการศึกษา อันเป็นสิ่งที่มุ่งหวังผลผลิตที่สำคัญที่พึ่งประสงค์ เนื่องจากผลสัมฤทธิ์เป็นตัวบ่งชี้ที่สำคัญที่สุดในการแสดงถึงประสิทธิผลของการจัดการศึกษาในสถานศึกษา และกิจกรรมการจัดการเรียนการสอนของผู้สอน อย่างไรก็ตาม ในการศึกษาประเด็นผลสัมฤทธิ์ด้านการเรียนต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลเป็นสำคัญ ด้วยผู้เรียนในแต่ละบุคคลนั้นมีความสามารถหรือความถนัดที่แตกต่างกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในห้วงเวลาของการเปลี่ยนแปลงช่วงต้นศตวรรษที่ 21 การหล่อมรวมในแง่เศรษฐกิจ วัฒนธรรม และสังคม รวมถึงการเชื่อมโยงสื่อสารใช้ชีวิตร่วมกับผู้อื่น (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2551: 1-4)

ในการเรียนรายวิชาศิลปะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนเขาแดงกุศลวิทยา อำเภอสะบ้าย้อย จังหวัดสงขลา พบว่า นักเรียนยังมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ทั้งนี้อาจเนื่องจากเป็นรายวิชาที่นักเรียนยังไม่เห็นความสำคัญ อาจเกิดจากหลายปัจจัย ทั้ง แรงจูงใจ เจตคติ พฤติกรรมการเรียน และการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครู

ดังนั้น การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ของผู้เรียนแต่ละบุคคลนั้น ผู้ศึกษา เห็นว่าเป็นสิ่งจำเป็นที่จะทำให้ครูสามารถหาแนวทางในการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนให้เกิดแรงจูงใจ และเจตคติต่อรายวิชาศิลปะ และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน พฤติกรรมการเรียนของนักเรียน เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อการส่งเสริมให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาศิลปะสูงขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยจิตลักษณะภายในของผู้เรียนที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาศิลปะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

2. เพื่อศึกษาปัจจัยสภาพแวดล้อมที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาศิลปะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ เป็นการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาศิลปะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนเขาแดงกุศลวิทยา อำเภอสะบ้าย้อย จังหวัดสงขลา โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัย ดังนี้

1.ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนเขาแดงกุศลวิทยา อำเภอสะบ้าย้อย จังหวัดสงขลา ปีการศึกษา 2566 รวมนักเรียนทั้งหมด 116 คน ตามลำดับชั้นดังนี้ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 51 คน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 33 คน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 32 คน (Yamane, 1976) กำหนดขนาดตัวอย่างโดยใช้สูตร Yamane (1976) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 90 คน ใช้วิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน ขั้นตอนที่ 1 สุ่ม ระดับชั้น ขั้นตอนที่ 2 สุ่มอย่างง่าย โดยใช้รายชื่อนักเรียนแต่ละระดับชั้นเป็นหน่วยในการสุ่ม

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ แบ่งเป็น 2 ตอน ตอนที่ 1 ข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับชั้น สถานะภาพการอยู่อาศัยในปัจจุบัน และผลการเรียนรายวิชาศิลปะภาคเรียนที่ผ่านมา ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยจิตลักษณะภายในของผู้เรียนและปัจจัยสภาพแวดล้อม

3.การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อใช้วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์การถดถอยพหูคูณแบบเป็นขั้นตอน (Stepwise multiple regression analysis) เพื่อใช้ในการวิเคราะห์ปัจจัยจิตลักษณะภายในของผู้เรียน และปัจจัยสภาพแวดล้อม โดยนำเอาผลจากการวิเคราะห์มาแปลความหมายในแต่ละด้านตามที่ได้กำหนดไว้

ผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาศิลปะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนเขาแดงกุศลวิทยา อำเภอสะบ้าย้อย จังหวัดสงขลา ผู้วิจัยนำเสนอการวิเคราะห์ดังนี้

1. ปัจจัยจิตลักษณะภายในของผู้เรียนที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาศิลปะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

การวิเคราะห์ปัจจัยจิตลักษณะภายในของผู้เรียนนำเข้าตัวแปร 2 ตัว คือ ปัจจัยด้านเจตคติ และปัจจัยด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาศิลปะมี 1 ตัวแปร ดังตารางที่ 1 ดังนี้

ตารางที่ 1 การวิเคราะห์ปัจจัยจิตลักษณะภายในของผู้เรียนที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาศิลปะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ด้วยวิธีแบบ Stepwise

ปัจจัย	คะแนนดิบ Unstandardized Coefficients		คะแนนมาตรฐาน Standardized Coefficients	t	Sig.
	B	Std. Error	Beta		
(Constant)	58.097	6.098		9.528	.000
ปัจจัยจิตลักษณะภายในของผู้เรียน					
ด้านเจตคติ	4.855	1.579	.311	3.074**	.003

F=9.451, Sig=.003, R=.311, R^2=.097, R^{Adj}=.087

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 1 พบว่า ปัจจัยจิตลักษณะภายในของผู้เรียนมีเพียง 1 ปัจจัย นั่นคือปัจจัยด้านเจตคติที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาศิลปะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. ปัจจัยสภาพแวดล้อมที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาศิลปะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

การวิเคราะห์ปัจจัยสภาพแวดล้อมนำเข้าตัวแปร 2 ตัว คือ ปัจจัยด้านพฤติกรรมการเรียนการสอน และปัจจัยด้านกิจกรรมการจัดการเรียนการสอน พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาศิลปะมี 1 ตัวแปร ดังตารางที่ 2 ดังนี้

ตารางที่ 2 การวิเคราะห์ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาศิลปะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ด้วยวิธีแบบ Stepwise

ปัจจัย	คะแนนดิบ Unstandardized Coefficients		คะแนนมาตรฐาน Standardized Coefficients	t	Sig.
	B	Std. Error	Beta		
(Constant)	59.795	7.446		8.030	.000
ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม					
ด้านกิจกรรมการจัดการเรียนการสอน	4.0962	1.794	.236	2.280*	.025

F=5.200, Sig=.016, R=.236, R^2=.056, R^{Adj}=.045

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 2 พบว่าปัจจัยสภาพแวดล้อม ด้านกิจกรรมการจัดการเรียนการสอนส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาศิลปะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

1. จากผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยจิตลักษณะภายในของผู้เรียนมีเพียง 1 ปัจจัย นั่นคือปัจจัยด้านเจตคติที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาศิลปะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ผลจากการวิจัยปรากฏเช่นนี้ อาจเป็นเพราะว่า นักเรียนที่เรียนวิชาศิลปะมีเจตคติที่ดี ด้านการปฏิสัมพันธ์กับครูผู้สอน มีความชอบครูผู้สอน ครูผู้สอนให้อิสระทางความคิด และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ นักเรียนมีความเชื่อว่าหากมีความรับผิดชอบ ใส่ใจในการเรียนและครูผู้สอนเอาใจใส่ถามไถ่ในการเรียนและพูดคุยเรื่องเกี่ยวกับสภาพความเป็นอยู่หรือสภาพการเรียนก็จะทำให้นักเรียนเกิดมีความกระตือรือร้น ความคาดหวังที่จะเรียนให้ดีได้เกรดดี เมื่อจบการศึกษาสามารถไปเรียนต่อในระดับที่สูงขึ้นไป ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพาที เกศธนากร (2562) ศึกษาเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อเจตคติต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 1 วิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ผลการวิจัยพบว่า 1) ปัจจัยการเรียนวิชานาฏศิลป์ ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พบว่าโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้แก่ ความสัมพันธ์ระหว่างครูผู้สอนนาฏศิลป์กับนักเรียน บุคลิกภาพของครูนาฏศิลป์ สภาพแวดล้อมในโรงเรียน สื่อและอุปกรณ์การจัดการเรียนการสอน หลักสูตรการจัดการเรียนการสอนและพฤติกรรมการเรียนของ

นักเรียน ปัจจัยที่อยู่ในระดับที่ปานกลางคือ สภาพแวดล้อมในชุมชน สำหรับเจตคติในการเรียนวิชานาฏศิลป์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น อยู่ในระดับมาก 2) ปัจจัยที่ส่งผลต่อเจตคติต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์(Y) ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นคือ ปัจจัยสภาพแวดล้อมในชุมชน (X2) บุคลิกภาพของครูนาฏศิลป์ (X3) สื่อและอุปกรณ์ในการจัดการเรียนการสอน (X6) และความสัมพันธ์ระหว่างครูผู้สอนนาฏศิลป์กับนักเรียน (X7) สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของเจตคติต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์ได้ร้อยละ 57.00

เช่นเดียวกันนักเรียนชอบครูผู้สอนที่มีการปฏิสัมพันธ์ที่ดีมีความเอาใจใส่ จึงทำให้นักเรียนเกิดเจตคติที่ดีต่อรายวิชาศิลปะที่ครูสอนด้วย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของเจตน์สฤษฎ์ สังขพันธ์ (2554) พบว่าเจตคติที่ดีต่อผู้สอน และต่อรายวิชา เป็นสาเหตุให้นักศึกษาในกลุ่มภาวะรอพินิจลดลง นอกจากนั้นยังพบว่า เมื่อมีการส่งผ่านพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา ด้านลักษณะนิสัยในการเรียน ความรับผิดชอบ และการปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ที่ดีก็จะทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น ในขณะเดียวกันหากนักศึกษามีจิตลักษณะภายในด้านเจตคติที่ไม่ดีต่อการเรียนการสอนแล้วก็จะส่งผลให้พฤติกรรมการเรียนไม่ดี ซึ่งเป็นสาเหตุให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่ดีเช่นกัน

ปัจจัยจิตลักษณะภายในของผู้เรียนด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ พบว่าไม่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลจากการวิจัยปรากฏเช่นนี้ อาจเป็นเพราะว่านักเรียนพยายามทำชิ้นงานวิชาศิลปะให้สมบูรณ์มากที่สุด ทำให้เกิดพัฒนาทักษะการสร้างงานศิลปะอยู่เสมอ ประกอบกับนักเรียนต้องการเข้าร่วมแข่งขันทักษะที่เกี่ยวข้องกับวิชาศิลปะมุ่งหวังในการคว้ารางวัลในการแข่งขัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของชลชาติ สร้อยทอง (2562) ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนปทุมคงคา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาระดับปัจจัยด้านต่าง ๆ ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนปทุมคงคา (2) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านต่าง ๆ กับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนฯ (3) หาค่าน้ำหนักความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนฯ กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนปทุมคงคา จำนวน 170 คน ผลการวิจัยพบว่า (1) ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนปทุมคงคา ในภาพรวมทั้งหมดอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้านเจตคติต่อการเรียน ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และด้านความรับผิดชอบ อยู่ในระดับมาก (2) ตัวแปรด้านเจตคติต่อการเรียน ด้านพฤติกรรมการเรียน ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ด้านความรับผิดชอบ ด้านสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน และด้านสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

พหุคูณเท่ากับ .454 ซึ่งแสดงว่าตัวแปรปัจจัยทั้ง 6 ตัวร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ร้อยละ 20.6 และ (3) ปัจจัยส่วนบุคคลด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และด้านเจตคติต่อการเรียน ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนชันมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนปทุมคงคา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าน้ำหนักความสำคัญ .567 และ .316

เช่นเดียวกับงานศึกษาของฉันท์ทิพย์ พลอยสุวรรณ กนกอร พิเดช สุวารี โพธิ์ศรี และฐานิตา พึ่งฉิ่ง (2563) ที่ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาพยาบาล คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ พบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยภาพรวมอยู่ในระดับดี (Mean = 4.26, S.D. = 0.39) ปัจจัยลักษณะบุคคลโดยรวมอยู่ในระดับดี (Mean = 3.66, S.D.= 0.32) ปัจจัยด้านครอบครัวอยู่ในระดับดี (Mean = 4.07, S.D.= 0.63) ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมอยู่ในระดับดี (Mean = 3.87, S.D.= 0.41) และลักษณะของผู้เรียน (INSL) ลักษณะผู้สอน (ENST) ทัศนคติต่อวิชาชีพพยาบาล (INAN) ความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการศึกษา (FAEP) วิธีการจัดการเรียนการสอน (ENMT) เป็นปัจจัยสามารถร่วมทำนายแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ ร้อยละ 50.90 โดยมีนัยสำคัญทางสถิติ

2. ข้อค้นพบจากการวิจัยพบว่าปัจจัยสภาพแวดล้อม ด้านกิจกรรมการจัดการเรียนการสอนส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาศิลปะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลจากการวิจัยปรากฏเช่นนี้ อาจเป็นเพราะว่า ผู้สอนมีการเปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นและซักถามเรื่องที่สงสัย เข้าใจและเอาใจใส่ต่อนักเรียน ขณะเดียวกันผู้สอนชี้แจงวัตถุประสงค์เกี่ยวกับเนื้อหาวิชาและวิธีการวัดผลและประเมินผลที่ชัดเจน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพิชญ์ภัชกัญจน์ ปานเผือก (2561) การจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลการวิจัยพบว่า ถ้าครูผู้สอนมีวิธีการสอนที่เหมาะสมก็จะสามารถทำให้นักเรียนเข้าใจในเนื้อหาที่เรียนยิ่งขึ้น ครูผู้สอนมีการจัดทำสื่อการสอนที่สอดคล้องกับเนื้อหาและมีสื่อที่มีความทันสมัยและมีความหลายหลาก สถานศึกษาต้องมีการพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับการเรียนการเรียนสอนในแต่ละปี การศึกษา จัดกิจกรรมที่ตอบสนองความต้องการ ส่งเสริมและพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ความสัมพันธ์ภายในครอบครัวมีผลต่อตัวนักเรียนและผลการเรียนของนักเรียน ความพร้อมทางครอบครัว การขาดความอบอุ่น เด็กอาศัยอยู่กับปู่ย่าตายายที่อ่านหนังสือไม่ออก ครอบครัวที่อยู่ร่วมกันระหว่างบิดามารดา รวมถึงสภาพแวดล้อมทางบ้านของนักเรียนมีส่วนเกี่ยวข้องกับการเรียนรู้และส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โดยผู้ปกครองต้องเอาใจใส่ และ สนับสนุนในเรื่องการเรียนการสอนของนักเรียน ส่งเสริมให้เรียนอย่างเต็มความสามารถด้วยความเต็มใจ มีการให้กำลังใจและ

แสดงความเชื่อถือในตัวนักเรียน รวมทั้งให้การสนับสนุนและเสียสละเวลาใน การพานักเรียนไปศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม

เช่นเดียวกันในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนักเรียนมีความตั้งใจฟังและปฏิบัติงานตามคุณครูสั่งงานทุกครั้ง ในขณะที่หากกรณีนักเรียนขาดเรียนจะมีการติดตามงานและสอบถามจากเพื่อนหรือคุณครูทุกครั้ง และสอบถามรายละเอียดครูผู้สอนทุกครั้งที่มอบหมายชิ้นงานแล้วนักเรียนไม่เข้าใจรายละเอียดชิ้นงาน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของนันทวดี ทองอ่อน (2561) ศึกษาเปรียบเทียบปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นสองกลุ่ม (นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับท้ายและนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับต้น) ในปัจจัยด้านผู้เรียน ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในจังหวัดศรีสะเกษ จำนวน 300 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าความถี่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์เปรียบเทียบโดยใช้สถิติ Independent sample t-test ผลการวิจัยพบว่า อิทธิพลจากปัจจัยด้านผู้เรียน ด้านครอบครัว และด้านสภาพแวดล้อมทางเรียนส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนทั้งสองกลุ่มในทุกด้าน และเมื่อศึกษาเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างนักเรียนทั้งสองกลุ่มถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

องค์ความรู้ที่ได้จากการศึกษา

การจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนสูงขึ้น ปัจจัยสำคัญที่สามารถนำมาเป็นตัวแปรในการทำนายพยากรณ์ได้คือ ปัจจัยจิตลักษณะภายในของผู้เรียนด้านเจตคติซึ่งเป็นข้อค้นพบว่าหากผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อรายวิชาศิลปะหรือต่อตัวครูก็สามารถส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ได้ แต่อย่างไรก็ตามปัจจัยด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม พฤติกรรมการเรียน และการจัดการเรียนรู้ก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่ครูผู้สอนควรคำนึงถึงในการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ในภาวะการณ์ปัจจุบันที่ทุกฝ่ายจะต้องช่วยกันทำให้นักเรียนได้รับความรู้และทักษะที่สอดคล้องกับการใช้ชีวิตประจำวัน

เอกสารอ้างอิง

เจตน์สฤษฎ์ สังขพันธ์. (2554). *โมเดลเชิงสาเหตุผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในภาวะรอพินิจของนักศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่.* บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, สงขลา.

ฉันท์ทิพย์ พลอยสุวรรณ กนกอร พิเดช สุวารี โพธิ์ศรี และฐานิตา พึ่งฉิ่ง. (2563) *ปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาพยาบาล คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ.*วารสารการพยาบาลและการศึกษา,13(1),97-113.

ชลชาติ สร้อยทอง. (2562). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนปทุมคงคา.* การประชุมวิชาการระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ 14, 19 ธันวาคม 2562 ที่มหาวิทยาลัยศรีปทุม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีปทุม.

ชายไทย วงศ์จรัส. (2561). *การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของ เดวีส์ เรื่อง การเรียนรู้ทัศนธาตุในงานทัศนศิลป์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2*. บัณฑิตวิทยาลัย :มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, มหาสารคาม.

นันทวดี ทองอ่อน. (2561) *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น,* วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ, 12(2), 129-137.

พาที เกศธนากร. (2562). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อเจตคติต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 1*. สิกขาวารสารศึกษาศาสตร์. 6(2), 56-67.

พิชญ์ภัชกัญจน์ ปานเผือก. (2560) *ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา : ศึกษาเฉพาะกรณีนักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร*. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, กรุงเทพฯ.

วิริณธิ์ ธรรมนารถสกุล. (2547). *ปัจจัยเชิงสาเหตุพหุระดับของผลการปฏิบัติงานของพยาบาลวิชาชีพ: ศึกษาปัจจัยสภาพแวดล้อมในการทำงานและปัจจัยระดับบุคคล*. บัณฑิตวิทยาลัย :มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.* กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย

Cronbach, L. J. (1990). *Essentials of psychological testing*. (5th ed.). New York: Harper Collins.

Yamane, Taro. (1976). *Statistics: An introductory analysis.* (2nd ed.). New York: Harper and Row.

Stevens, J. (1992). *Applied multivariate statistics for the social sciences.* (2nd ed.). New Jersey: Lawrence Erlbaum Associates.